

beskytte dem under Transporten. Men naar et saadant Arbejde skal udføres, vil det, som jeg allerede før har bemærket, kræve noget længere Tid. Dampskibsselskaberne ere imidlertid meget villige til at gaa ind herpaa, og jeg haaber, at det ved en nærmere Forhandling med dem skal lykkes at faa dette Forhold ordnet paa en mere tilfredsstillende Maade end for Tiden.

Jeg har fundet Anledning til at gøre disse Bemærkninger til det ærede Medlems Udtalelse.

Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg gentager min Tak for Forslagets velvillige Behandling her.

Tolderlund: Paa Grund af Sygdom har jeg først under Mødet i Dag faaet Lejlighed til at gøre mig bekendt med det foreliggende Lovforslag. Ved at løbe det igennem finder jeg, at der er overordentlig meget godt i det, og jeg slutter mig fuldstændig til de Udtalelser, der ere faldne om, at det vil faa stor Betydning for det danske Landbrug og ogsaa for den reelle Handelsstand, men jeg maa dog samtidig give det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) og det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) Ret i, at der vil blive store Baand paa Handelsfriheden. Der er imidlertid et Punkt, som de ærede foregaaende Talere ikke have berørt, som er faldet mig i Øjnene, og som jeg vil tillade mig at fremdrage for at henlede Udvalgets Opmærksomhed derpaa, det er 3die Punktum i § 1. Ved denne Bestemmelse gøres der vel Modtageren af udenlandske Landbrugsprodukter en Indrømmelse, idet han faar Adgang til, for saa vidt der ankommer umærkede Varer, forinden Udleveringen fra Toldvæsenet finder Sted, at frigøre sig for Ansvar ved at foretage Mærkning. Det er utvivlsomt en Indrømmelse, men Mærkningen kan blive ret besværlig for Importørerne, navnlig i København, naar der i daarligt Vejr ankommer store Masser af Smør, som blive lagte op paa Kajen. Det vil da ikke alene blive overordentlig vanskeligt for ikke at sige uoverkommeligt at faa foretaget Mærkningen dernede, men alle disse Dritler Smør ville lide meget, inden de kunne komme i Hus. Jeg vil derfor haabe, det maa lykkes Udvalget i Forbindelse med Landbrugsministeren at finde en Maade, hvorpaa dette Forhold kan lettes for Importørerne. Om Mærkningen kan ske paa Transitopløbet eller Varerne kunne henføres under Kontrol til Importørernes Pakhus, er saa en anden

Ting. Under alle Omstændigheder er Bestemmelsen, hvis den vedtages, en Indrømmelse til Importørerne, men ikke af den Betydning, som den vilde være, hvis det ikke var paabudt, at Mærkningen skulde ske, inden Varerne forlode Toldvæsenets Varetægt. Jeg har kun villet henlede Opmærksomheden herpaa i det Haab, at Udvalget maatte kunne redressere Forholdet.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

la Cour: Jeg vil foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2667 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Johnsen: Den gældende Saltvandsfiskerilov af 5. April 1888 var og kunde paa mange Punkter ikke vel være mere end tildels et Forsøgsværk, da det er den første almindelige danske Fiskerilov, og man savnede tilstrækkeligt Kendskab til mange af de Forhold, det er nødvendigt at kende for at kunne træffe en heldig Lovordning paa dette Omraade. Man var derfor ogsaa under de Forhandlinger paa Rigsdagen, som gik forud for Loven, paa det rene med, at en Revision af Lovens Bestemmelser vilde blive nødvendig inden ret længe, og dette viste sig ogsaa meget snart, idet der allerede Aaret efter fremkom Forslag om et Tillæg til Loven, medens Forslag til en almindelig Revision først blev fremsat af Regeringen i Samlingen 1894—95. Dette Forslag blev behandlet af Folketinget i de to følgende Samlinger og naaede i 1897 til Lands-tinget, der — efter at der havde været nedsat en Kommission til Overvejelse af